

Noblesse oblige.

1916 április 1.

Románia magatartását mi nem szabályozhatjuk, csak figyelhetjük. Souverain állam lévén, egymaga dönt hadbaszállása, sorsa és jövője fölött.

Nekünk ezzel szemben megmarad az a jogunk, hogy szemmel tarthassuk és viselkedéséhez szabjuk katonai intézkedéseinket. Ezidőszerint szemet húnynak minden előtt, amit a rigómezei csata második napja óta művelt Románia a magyar nemzettel szemben. S noha tudjuk, hogy politikusai Magyarország területi épségét nem óhajtják tiszteletben tartani, ma csak egy tényre vetünk ügyet. A második Balkán-háborúban Románia hátba támadta a három fronton viaskodó bolgár népet. Az újabb történelemben páratlanul áll ez a lovagiatlan eset. Csak Olaszország tavalyi állásfoglalása volt hozzáfogható. Most is az a hír járja, hogy Románia — szokásához híven — a gyöngébb félre, az oroszra támad.

Ezzel az eshetőséggel számolnunk kell, mert valamelyes együttműködést jelentene számunkra. Lehet, hogy az osztrák urak kitörő örömmel látnák az új szövetségest, hisz ők Magyarország háta mögött évek óta jártak Romániába. Nekünk, magyaroknak azonban ez a szövetség egy csöppet sem kívánatos. Mi azt óhajtjuk, hogy kormányunk

eleve tiltakozzék a cooperatiónak még a gondolata ellen is. Nem engedi ezt a Bulgáriának tartozó barátságunk, nem engedi a nemzet becsületérzete. Az ellenségeinket nem válogathatjuk meg, de a barátainkat igen. Noblesse oblige.

Ha Románia háborút akar viselni Oroszországgal és Angliával, ám tegye. Bizonyára van módja hozzá. Intézze azonban ezt az ügyet mint magánfél, nem mint a mi szövetségesünk.

Kivánatos, hogy a Spree partján azonosítsák magukat ezzel a magyar állásponttal, amiként mi fegyveres közösséget vállaltunk Németországgal minden kis és nagy ellenfelével szemben.
